

HÜSEYİNİ MAKAMI

Devamlı yalnızlık devamlı keder
Müzmin bir hastalık senin çektiğin
Kendine küskünlük kaç yıl sürecek
Susarak ne kadar konuşacaksın
Her akşam kendine kabaran için
Ne zaman dövecek kıyılarımı.

Arasam sesini özledim desem
Soluduğun efkâr içime dolar
Aklıma gelmedik korkular gelir
Sensizliğin ortasında kalırım
İçimi dökemem kelimelerle
Yine sessizlikten donar telefon.

Nereye gidersin kimden gelirsin
Gönül gözüm görse tasalanmazdım
Gündüzü geceye nasıl eklersin
Karanlıkta rahatlar mı gözlerin
Düşlerinde bile elinde külünk
Yetmez mi taşlara gül işlediğin.

Desen de hayata bırak yakamı
Hayat seni parmağından yakalar
Toraşan çağına alır götürür
Horozlu aynaya baktırır seni
Kâkülünü yan tarafa tararsın
Burarsın terlemiş bıyıklarını.

Verdiğin çok sözü yiyorsun tamam
Usandım devamlı haklı olmaktan
Senden senin için her istediğim
Sahibine bırak umarsızlığı
Ben de artık incelmeye başladım
Aynı yere vuruyorsun Hüseyin.